

عنوان مقاله:

بازگشت به خانه: مروری بر دگردیسی معماری مسکن متأثر از انتقال کار به خانه، با تاکید بر دورکاری در دوران قرنطینه کووید-۱۹

محل انتشار:

ششمین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی شرقی - دانشیار، عضو هیئت علمی دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجائی تهران

سمیرا عظیم زاده - دانشجوی دکترای معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجائی تهران

خلاصه مقاله:

ارتباط محل سکونت و محل کار در طول اعصار، تحت تاثیر مدل های اقتصادی و موج های تمدن سازی دستخوش تغییرات شده است. در عصر کشاورزی بخشی از مسکن به عنوان محل کار یا پشتیبان آن عمل می کرد، اما با وقوع انقلاب صنعتی و انتقال کار به ادارات و کارخانجات، تفکیک محسوسی در مکان زیست-کار، صورت پذیرفت. در دهه های اخیر با ظهور تکنولوژی های ارتباطی جدید، وابستگی فیزیکی به این مکان های مختص کار رو به کاهش رفته است و بخشی از کار بار دیگر در حال انتقال به خانه است. قرنطینه پاندمی کووید-۱۹ در این مسیر همچون کاتالیزوری سرعت این انتقال را افزایش داد، اما تخمینها نشان میدهد پس از پایان این دورکاری اجباری نیز شیب این انتقال همچنان مثبت خواهد بود. لذا این پژوهش که از نوع توصیفی-تحلیلی بوده، با مطالعه اسنادی و کتابخانه ای سعی در بررسی تحقیقات انجام گرفته و تحلیل دیدگاههای پژوهشگران، نظریه پردازان و جوامع بین المللی درباره دگردیسی معماری مسکن با پذیرش مجدد عملکرد کار، داشته است. نتیجه حاصل نشان می دهد که عواملی همچون ابعاد، نور، دما، آکوستیک، منظره دید و مبلمان در ایجاد فضای مناسب برای کار از خانه موثرند که باید با تعریف فضاهای پشتیبان در مقیاس مجتمع های مسکونی و محلات پشتیبانی شوند. این شرایط در تعداد اندکی از خانه های موجود فراهم است، اما بسیاری از مسکن موجود آمادگی این بازگشت و پذیرش عملکرد جدید را ندارند

کلمات کلیدی:

معماری مسکن، خانه، کار، دورکاری، کووید-۱۹

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1431994>

